

RÅDETS BESLUT (EU) 2015/1601**av den 22 september 2015****om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland**

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 78.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 78.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) får rådet, om en eller flera medlemsstater försätts i en nödsituation med plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, besluta om provisoriska åtgärder till förmån för den eller de medlemsstater som berörs.
- (2) Enligt artikel 80 i EUF-fördraget ska unionens politik på området gränskontroller, asyl och invandring och dess genomförande styras av principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna och de unionsakter som antas på detta område ska innehålla lämpliga åtgärder för tillämpningen av denna princip.
- (3) Den senaste tidens kris i Medelhavet har tvingat unionens institutioner att omedelbart erkänna de exceptionella migrationsflödena i den regionen och efterlysa konkreta åtgärder för solidaritet med de medlemsstater som ligger i frontlinjen. Detta skedde i synnerhet vid ett gemensamt möte mellan utrikes- och inrikesministrarna den 20 april 2015, då kommissionen lade fram en tiopunktsplan för omedelbara åtgärder för att lösa krisen, inklusive ett åtagande om att överväga olika sätt att genomföra en omplaceringsmekanism för nödsituationer.
- (4) Vid sitt möte den 23 april 2015 beslutade Europeiska rådet bland annat att förstärka den interna solidariteten och det interna ansvarstagandet och åtog sig särskilt att öka katastrofbiståndet till de medlemsstater som ligger i frontlinjen och överväga möjligheter till akut omplacering mellan medlemsstaterna på frivillig grund samt att sätta in särskilda grupper från Europeiska stödkontoret för samarbete i asylfrågor (nedan kallat *Easo*) till medlemsstater som ligger i frontlinjen, för gemensam handläggning av ansökningar om internationellt skydd, inklusive registrering och fingeravtryck.
- (5) I sin resolution av den 28 april 2015 upprepade Europaparlamentet att unionen måste grunda sina reaktioner på de senaste tragedierna i Medelhavet på solidaritet och rättvis ansvarsfördelning samt intensifiera sina ansträngningar på detta område för de medlemsstater som tar emot flest flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, i absoluta eller relativa tal.
- (6) Vid sidan av åtgärder på asylområdet bör medlemsstater som ligger i frontlinjen öka sina insatser för att inrätta åtgärder för att hantera blandade migrationsströmmar vid Europeiska unionens yttre gränser. Sådana åtgärder bör garantera rättigheterna för dem som är i behov av internationellt skydd och förhindra irreguljär migration.
- (7) Europeiska rådet beslutade vid sitt möte den 25–26 juni 2015 bland annat att tre centrala dimensioner bör behandlas parallellt: omplacering/vidarebosättning, återvändande/återtagande/återanpassning samt samarbete med ursprungs- och transitländer. Mot bakgrund av den rådande nödsituationen och åtagandet att stärka solidaritet och ansvar enades Europeiska rådet framför allt om tillfällig och extraordinär omplacering av 40 000 personer med ett tydligt behov av internationellt skydd under en period på två år, från Italien och från Grekland till andra medlemsstater, i vilken samtliga medlemsstater skulle delta.

⁽¹⁾ Yttrande av den 17 september 2015 (ännu ej offentliggjort i EUT).

- (8) De särskilda situationerna i medlemsstaterna beror särskilt på migrationsflödena i andra geografiska regioner, såsom västra Balkans migrationsväg.
- (9) Flera medlemsstater konfronterades med en betydande ökning av det totala antalet migranter, däribland personer som sökte internationellt skydd, som reste in på deras territorier under 2014, och vissa konfronteras fortfarande på detta sätt under 2015. Flera medlemsstater fick finansiellt krisstöd från kommissionen och operativt stöd från Easo för att kunna hantera denna ökning.
- (10) Bland de medlemsstater som befinner sig i situationer med avsevärda påfrestningar, och mot bakgrund av den senaste tidens tragiska händelser i Medelhavet, har särskilt Italien och Grekland ställts inför migrantströmmar av oöverträffad omfattning, bland annat av personer som söker internationellt skydd som är i tydligt behov av internationellt skydd och som anländer till deras territorier, vilket utsätter deras migrations- och asylsystem för stora påfrestningar.
- (11) Den 20 juli 2015 antog företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, genom konsensus, en resolution om omplacering från Grekland och Italien av 40 000 personer med ett tydligt behov av internationellt skydd, som avspeglar de särskilda situationerna i medlemsstaterna. Över en period på två år kommer 24 000 personer att omplaceras från Italien och 16 000 personer att omplaceras från Grekland. Den 14 september 2015 antog rådet beslut (EU) 2015/1523⁽¹⁾ där en tillfällig och extraordinär mekanism för omplacering från Italien och Grekland till andra medlemsstater av personer i tydligt behov av internationellt skydd fastställdes.
- (12) Under de senaste månaderna har migrationstrycket vid de södra yttre land- och sjögränserna åter ökat kraftigt och migrationsströmmarna har fortsatt att skifta från rutten över centrala Medelhavet till rutterna genom östra Medelhavsområdet mot västra Balkan som en följd av det ökande antalet migranter som reser in till och ut från Grekland. Med hänsyn till det rådande läget finns det skäl att införa ytterligare tillfälliga åtgärder för att lindra asyltrycket på Italien och Grekland.
- (13) Enligt uppgifter från Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (nedan kallad *Frontex*) var rutterna via de centrala och östra Medelhavsområdena under de första åtta månaderna 2015 de viktigaste för irreguljär gränspassage till unionen. Sedan början av 2015 har omkring 116 000 migranter anlänt till Italien irreguljärt (inbegripet omkring 10 000 irreguljära migranter som har registrerats av lokala myndigheter men ännu inte bekräftats i *Frontex* uppgifter). Under maj och juni 2015 upptäcktes 34 691 otillåtna gränspassager av *Frontex*, medan antalet under juli och augusti uppgick till 42 356, en ökning på 20 %. Grekland fick också uppleva en kraftig ökning under 2015, då över 211 000 irreguljära migranter nådde landet (inbegripet omkring 28 000 irreguljära migranter som har registrerats av lokala myndigheter men ännu inte bekräftats i *Frontex* uppgifter). Under maj och juni 2015 upptäcktes 53 624 irreguljära gränspassager av *Frontex*, medan antalet under juli och augusti uppgick till 137 000, en ökning på 250 %. En betydande andel av det totala antalet irreguljära migranter som upptäcktes i dessa två regioner utgjordes av migranter med nationaliteter som, baserat på Eurostats uppgifter, uppnår en hög nivå för godkännande i unionen.
- (14) Enligt siffror från Eurostat och Easo ansökte 39 183 personer om internationellt skydd i Italien mellan januari och juli 2015, jämfört med 30 755 under samma period 2014 (en ökning med 27 %). En liknande ökning av antalet ansökningar noterades i Grekland med 7 475 sökande (en ökning med 30 %).
- (15) Hittills har många åtgärder vidtagits till stöd för Italien och Grekland inom ramen för migrations- och asylnpolitiken, bl.a. genom att de erhållit omfattande katastrofbistånd och operativt stöd från Easo. Italien var den näst största och Grekland den tredje största mottagaren av finansiering som under perioden 2007–2013 utbetalades inom ramen för det allmänna programmet ”Solidaritets- och hantering av migrationsströmmar” (Solid), och de erhöll dessutom omfattande nödfinansiering. Under perioden 2014–2020 kommer sannolikt Italien och Grekland fortsatt att vara de främsta mottagarna av stöd från asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif).
- (16) På grund av den nuvarande instabiliteten och konflikterna i Italiens och Greklands omedelbara närhet och de återverkningar detta får på migrationsströmmarna i andra medlemsstater är det högst sannolikt att deras migrations- och asylsystem fortsatt kommer att utsättas för ökande påfrestningar, och en betydande andel av

⁽¹⁾ Rådets beslut (EU) 2015/1523 av den 14 september 2015 om fastställande av provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland (EUT L 239, 15.9.2015, s. 146).

migranterna kan vara i behov av internationellt skydd. Detta visar att det är absolut nödvändigt att visa Italien och Grekland solidaritet och att komplettera de hittills vidtagna åtgärderna för att stödja dem med provisoriska åtgärder på området asyl och migration.

- (17) Den 22 september 2015 noterade rådet medlemsstaternas beredvillighet och beredskap att delta, i enlighet med principerna om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning mellan medlemsstaterna som styr unionens politik på området asyl och invandring, i omplaceringen av 120 000 personer i tydligt behov av internationellt skydd. Rådet beslutade därför att anta detta beslut.
- (18) Det bör påpekas att beslut (EU) 2015/1523 fastställer en skyldighet för Italien och Grekland att tillhandahålla strukturella lösningar för att hantera exceptionellt tryck på sina asyl- och migrationssystem genom att inrätta en solid strategisk ram för att hantera krissituationen och intensifiera den pågående reformprocessen på dessa områden. De färdplaner som Italien och Grekland har lagt fram för detta ändamål bör uppdateras så att de tar hänsyn till detta beslut
- (19) Med tanke på att Europeiska rådet enats om en rad sammanhängande åtgärder bör kommissionen ges befogenhet att, vid behov och efter att ha gett den berörda medlemsstaten möjlighet att framföra sina synpunkter, under en begränsad period avbryta tillämpningen av detta beslut om Italien eller Grekland inte fullföljer sina åtaganden i detta hänseende.
- (20) Från och med den 26 september 2016 bör 54 000 sökande, proportionellt sett, omplaceras från Italien och Grekland till andra medlemsstater. Kommissionen och rådet bör fortlöpande granska situationen avseende tillströmning i stor skala av tredjelandsmedborgare i medlemsstaterna. Kommissionen bör, när så är lämpligt, lägga fram förslag om ändring av detta beslut för att bemöta utvecklingen av situationen på plats och dess påverkan på omplaceringsmekanismen, samt växande påfrestningar i medlemsstater, särskilt medlemsstater som ligger i frontlinjen. När kommissionen gör det bör synpunkter från den troliga stödmottagande medlemsstaten beaktas.

Om detta beslut ändras till förmån för en annan medlemsstat bör denna medlemsstat, samma dag som rådets relevanta ändringsbeslut träder i kraft, lägga fram en färdplan för kommissionen och rådet som omfattar lämpliga åtgärder på området asyl, inledande mottagande och återsändande för att förstärka kapaciteten, kvaliteten och effektiviteten i sina system på dessa områden samt åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av detta beslut, så att de bättre ska kunna hantera en eventuellt ökad tillströmning av migranter till deras territorier när detta beslut upphört att gälla.

- (21) Om någon medlemsstat skulle försättas i en liknande nödsituation med en plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer, får rådet, på förslag av kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, anta provisoriska åtgärder till förmån för den berörda medlemsstaten med stöd av artikel 78.3 i EUF-fördraget. Sådana åtgärder får, om så är lämpligt, innebära ett tillfälligt upphävande av de förpliktelser för den medlemsstaten som föreskrivs i detta beslut.
- (22) I enlighet med artikel 78.3 i EUF-fördraget bör de planerade åtgärderna till förmån för Italien och Grekland vara av provisorisk natur. En 24-månadersperiod är rimlig för att säkerställa att de åtgärder som föreskrivs i detta beslut får en reell effekt, så att de innebär ett stöd för Italien och Grekland i hanteringen av de betydande migrationsströmmarna till deras territorier.
- (23) De åtgärder för omplacering från Italien och från Grekland som föreskrivs i detta beslut innebär ett tillfälligt undantag från den regel som anges i artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 ⁽¹⁾ i enlighet med vilken Italien och Grekland annars skulle ha varit ansvariga för att pröva en ansökan om internationellt skydd på grundval av de kriterier som anges i kapitel III i den förordningen samt ett tillfälligt undantag från de förfaranden och tidsfrister som anges i artiklarna 21, 22 och 29 i den förordningen. Övriga bestämmelser i förordning (EU) nr 604/2013, inklusive de genomförandebestämmelser som fastställs i

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 ⁽¹⁾ och kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 118/2014 ⁽²⁾ förblir tillämpliga, inbegripet bestämmelserna däri om de överförande medlemsstaternas skyldighet att bära de nödvändiga kostnaderna för att överföra en sökande till omplaceringsmedlemsstaten och om samarbetet beträffande överföringar mellan medlemsstaterna samt om översändande av information via det elektroniska kommunikationsnätet Dublinet. Detta beslut innebär också ett undantag från samtycke från den som ansöker om internationellt skydd enligt artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 ⁽³⁾.

- (24) Omplaceringsåtgärder befriar inte medlemsstaterna från skyldigheten att till fullo tillämpa alla bestämmelser i förordning (EU) nr 604/2013, inbegripet de som rör familjeåterförening, särskilt skydd av ensamkommande barn, samt klausulen om diskretionär bedömning på humanitära grunder.
- (25) Ett val måste träffas i fråga om vilka kriterier som ska tillämpas när man avgör vilka och hur många sökande som ska omplaceras från Italien och från Grekland, utan att det påverkar beslut på nationell nivå om asylansökningar. Ett tydligt och fungerande system planeras utifrån en tröskel bestående av den genomsnittliga andelen beslut på unionsnivå om beviljande av internationellt skydd i förfaranden i första instans, enligt Eurostats definition, i förhållande till det totala antalet beslut i unionen om ansökningar om internationellt skydd i första instans, på grundval av den senast tillgängliga statistiken. Å ena sidan måste denna tröskel, så långt möjligt, säkerställa att alla sökande med ett tydligt behov av internationellt skydd snabbt och till fullo kommer i åtnjutande av sin rätt till skydd i omplaceringsmedlemsstaten. Å andra sidan måste den, så långt möjligt, hindra sökande som sannolikt kommer att få avslag på sin ansökan från att omplaceras till en annan medlemsstat, och därigenom hindra att deras vistelse i unionen förlängs i onödan. En tröskel på 75 %, grundad på de senaste tillgängliga uppdaterade kvartalsuppgifterna från Eurostat om beslut i första instans, bör användas i detta beslut.
- (26) De provisoriska åtgärderna är avsedda att lindra det betydande asyltrycket på Italien och på Grekland, särskilt genom omplacering av ett betydande antal sökande i klart behov av internationellt skydd som tagit sig till Italiens eller Greklands territorium efter den dag då detta beslut börjar tillämpas. Grundat på det totala antalet tredjelandsmedborgare som på irreguljär väg tagit sig till Italien och Grekland under 2015 och de personer bland dessa som är i klart behov av internationellt skydd, bör totalt 120 000 sökande med ett tydligt behov av internationellt skydd omplaceras från Italien och Grekland. Detta antal motsvarar omkring 43 % av det totala antalet tredjelandsmedborgare i tydligt behov av internationellt skydd som under juli och augusti 2015 tagit sig till Italien och Grekland på irreguljär väg. Den omplaceringsåtgärd som föreskrivs i detta beslut leder således till en rättvis fördelning av bördan mellan Italien och Grekland å ena sidan, och de övriga medlemsstaterna å den andra, sett till de totala uppgifter som finns tillgängliga för 2015 om irreguljär gränspassage. Med hänsyn till de aktuella siffrorna bör 13 % av dessa sökande omplaceras från Italien, 42 % från Grekland och 45 % bör omplaceras i enlighet med vad som föreskrivs i detta beslut.
- (27) Inom tre månader efter det att detta beslut trätt i kraft får en medlemsstat under exceptionella omständigheter och med hänvisning till vederbörligen motiverade skäl som är förenliga med unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen anmäla till rådet och kommissionen att den inte har möjlighet att delta i omplaceringsprocessen av upp till 30 % av de sökande som hade tilldelats medlemsstaten i enlighet med detta beslut. Sådana exceptionella omständigheter inbegriper i synnerhet en situation som karakteriseras av en plötslig och massiv tillströmning av tredjelandsmedborgare i en sådan omfattning att det uppstår extremt tryck även på ett väl förberett asylsystem som annars fungerar i överensstämmelse med det relevanta unionsregelverket om asyl eller en risk för plötslig och massiv tillströmning av tredjelandsmedborgare av sådan hög sannolikhet att det motiverar omedelbara åtgärder. Efter en bedömning bör kommissionen lägga fram förslag till rådet till ett genomförandebeslut om ett tillfälligt upphävande av fördelningen av upp till 30 % av sökande som tilldelats den berörda medlemsstaten. När det är berättigat får kommissionen föreslå en förlängning av tidsfristen för omplaceringen av den kvarvarande tilldelningen senast 12 månader efter detta besluts varaktighet.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1560/2003 av den 2 september 2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (EUT L 222, 5.9.2003, s. 3).

⁽²⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 118/2014 av den 30 januari 2014 om ändring av förordning (EG) nr 1560/2003 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 343/2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredjeland har gett in i någon medlemsstat (EUT L 39, 8.2.2014, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 516/2014 av den 16 april 2014 om inrättande av asyl-, migrations- och integrationsfonden, om ändring av rådets beslut 2008/381/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets beslut nr 573/2007/EG och nr 575/2007/EG och rådets beslut 2007/435/EG (EUT L 150, 20.5.2014, s. 168).

- (28) För att garantera lika villkor för genomförandet av omplaceringen vid en proportionell omplacering av 54 000 sökande från Italien och Grekland till andra medlemsstater bör en eller flera medlemsstater tillfälligt undantas från deltagandet i omplaceringen av sökande, eller om efter relevanta anmälningar till rådet andra medlemsstater eller associerade stater deltar i omplaceringen, bör rådet tilldelas genomförandebefogenheter.

Tilldelandet av dessa befogenheter till rådet är motiverat eftersom de relevanta åtgärderna är politiskt känsliga och ligger nära nationella befogenheter avseende tredjelandsmedborgares inresa till medlemsstaternas territorier och med hänsyn till behovet av att smidigt kunna anpassa sig till snabbföränderliga situationer.

- (29) Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) som inrättades genom förordning (EU) nr 516/2014 tillhandahåller stöd till insatser för att dela på bördorna enligt överenskommelser mellan medlemsstater, och den är förberedd för den vidare politiska utvecklingen på detta område. I artikel 7.2 i förordning (EU) nr 516/2014 föreskrivs en möjlighet för medlemsstaterna att genomföra åtgärder rörande överföring av personer som ansöker om internationellt skydd som en del av medlemsstaternas nationella program, och i artikel 18 i den förordningen föreskrivs samtidigt möjligheten att utbetala ett schablonbelopp om 6 000 EUR för överföring av personer som beviljats internationellt skydd från en annan medlemsstat.
- (30) För att tillämpa principen om solidaritet och rättvis ansvarsfördelning, och med beaktande av att detta beslut utgör en vidareutveckling av politiken på detta område, är det lämpligt att säkerställa att de medlemsstater som, i enlighet med detta beslut, omplaceras sökande i tydligt behov av internationellt skydd från Italien och Grekland erhåller ett schablonbelopp för varje omplacerad person som exakt motsvarar det schablonbelopp som avses i artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014, nämligen 6 000 EUR, och som genomförs genom tillämpning av samma förfaranden. Detta medför ett begränsat, tillfälligt undantag från artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014 eftersom schablonbeloppet bör utbetalas för antalet sökande som är föremål för omplacering snarare än antalet mottagare av internationellt skydd. En sådan tillfällig utökning av räckvidden för potentiella mottagare av schablonbeloppet framstår verkligen som en integrerad del av den krisordning som inrättas genom detta beslut. När det gäller kostnaderna för överföringen av personer som omplaceras i enlighet med detta beslut bör det dessutom föreskrivas att Italien och Grekland ska erhålla ett schablonbelopp på minst 500 EUR för varje person som omplaceras från deras respektive territorium, med beaktande av de faktiska kostnaderna för att överföra en sökande till omplaceringsmedlemsstaten. Medlemsstaterna bör ha rätt att ta emot ytterligare förfinansiering, som ska betalas under 2016 efter översynen av deras nationella program inom ramen för asyl-, migrations- och integrationsfonden, för att genomföra åtgärder enligt detta beslut.
- (31) Det är nödvändigt att säkerställa att ett snabbt omplaceringsförfarande införs och att de provisoriska åtgärderna åtföljs av ett nära administrativt samarbete mellan medlemsstaterna och operativt stöd från Easo.
- (32) Nationell säkerhet och allmän ordning ska beaktas under hela omplaceringsförfarandet, tills överföringen av sökanden är genomförd. Med full respekt för sökandens grundläggande rättigheter, inbegripet de relevanta reglerna för uppgiftsskydd, bör en medlemsstat som på rimliga grunder betraktar en sökande som en fara för sin nationella säkerhet eller allmänna ordning informera de övriga medlemsstaterna om detta.
- (33) När beslut fattas om vilka sökande i tydligt behov av internationellt skydd som ska omplaceras från Italien och Grekland, bör företrädare ges utsatta sökande i den mening som avses i artiklarna 21 och 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU⁽¹⁾. I detta sammanhang bör de sökandes särskilda behov, t.ex. hälsan, vara den primära angelägenheten. Barnets bästa bör alltid sättas i främsta rummet.
- (34) Integreringen av sökande som är i tydligt behov av internationellt skydd i värdlandet är en hörnsten i ett väl fungerande gemensamt europeiskt asylsystem. För att besluta vilken specifik medlemsstat som bör bli omplaceringsmedlemsstat, bör därför särskild hänsyn tas till de av de sökandes särskilda kvalifikationer och egenskaper, såsom deras språkkunskaper och andra individuella omständigheter när det gäller uppvisade familjeband samt kulturella och sociala band som kan underlätta deras integrering i omplaceringsmedlemsstaten. Vad gäller särskilt utsatta sökande, bör hänsyn tas till omplaceringsmedlemsstatens kapacitet att erbjuda dessa sökande lämpligt stöd och till nödvändigheten i att säkerställa en rättvis fördelning av dessa sökande mellan

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 96).

medlemsstaterna. Med tillbörlig respekt för icke-diskrimineringsprincipen får omplaceringsmedlemsstater ange sina preferenser för sökande på grundval av ovannämnda information, utifrån vilka Italien och Grekland i samråd med Easo och, i tillämpliga fall, sambandsmän får sammanställa förteckningar över möjliga sökande som identifierats för omplacering i en viss medlemsstat.

- (35) De rättsliga garantier och rättssäkerhetsgarantier som fastställs i förordning (EU) nr 604/2013 förblir tillämpliga på sökande som omfattas av detta beslut. Dessutom bör sökande underrättas om det omplaceringsförfarande som fastställs i detta beslut och meddelas omplaceringsbeslutet, vilket utgör ett beslut om överföring i den mening som avses i artikel 26 i förordning (EU) nr 604/2013. Det faktum att EU-rätten inte ger en sökande rätt att välja den medlemsstat som ska ansvara för vederbörandes ansökan, bör leda till att sökandens rätt till ett effektivt rättsmedel mot omplaceringsbeslutet i enlighet med förordning (EU) nr 604/2013 inskränks till att säkra respekten för vederbörandes grundläggande rättigheter. I enlighet med artikel 27 i den förordningen får medlemsstaterna i sin nationella lagstiftning fastställa att överklagan av beslutet om överföring inte automatiskt medför att överföringen av den sökande skjuts upp men att personen i fråga har möjlighet att begära att verkställandet av beslutet om överföring ska skjutas upp i väntan på resultatet av hans eller hennes överklagan.
- (36) Före och efter att ha överförts till omplaceringsmedlemsstaterna bör de sökande åtnjuta de rättigheter och garantier som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ och 2013/33/EU ⁽²⁾, även med avseende på deras särskilda mottagnings- och förfarandebestånd. Dessutom förblir Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 ⁽³⁾ tillämplig med avseende på sökande som omfattas av detta beslut, och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG ⁽⁴⁾ är tillämpligt på återvändandet för tredjelandsmedborgare som inte har rätt att stanna kvar inom territoriet. Ovanstående är föremål för de begränsningar som gäller för tillämpningen av dessa direktiv.
- (37) I överensstämmelse med unionens regelverk bör en robust mekanism för identifiering, registrering och insamlande av fingeravtryck för omplaceringsförfarandet säkerställas av Italien och Grekland så att man snabbt kan identifiera de personer i behov av internationellt skydd som är berättigade till omplacering samt identifiera de migranter som inte uppfyller villkoren för internationellt skydd och därför bör återvända. Detta bör även gälla personer som tagit sig till Italiens eller Greklands territorium mellan den 24 mars och den 25 september 2015. När frivilligt återvändande inte är möjligt, och andra åtgärder som föreskrivs i direktiv 2008/115/EG är otillräckliga för att förhindra sekundära förflyttningar, bör åtgärder för förvar i enlighet med kapitel IV i det direktivet tillämpas snabbt och effektivt. Sökande som undandrar sig omplaceringsförfarandet ska undantas från omplacering.
- (38) Åtgärder bör vidtas för att undvika sekundära förflyttningar av omplacerade personer från omplaceringsmedlemsstaten till andra medlemsstater, vilket kan hindra en effektiv tillämpning av detta beslut. I synnerhet bör medlemsstaterna vidta nödvändiga förebyggande åtgärder på området tillgång till sociala förmåner och rättsmedel, i överensstämmelse med unionslagstiftningen. Därtill bör de sökande underrättas om konsekvenserna av irreguljär vidareflyttning mellan medlemsstaterna och om det faktum att de, om omplaceringsmedlemsstaten beviljar dem internationellt skydd, i princip endast är berättigade till de rättigheter som är knutna till internationellt skydd i den medlemsstaten.
- (39) I enlighet med de mål som anges i rådets direktiv 2013/33/EU bör dessutom harmoniseringen av mottagningsvillkoren i de olika medlemsstaterna bidra till att begränsa sekundär vidareflyttning av personer som ansöker om internationellt skydd under inflytande av de varierande mottagningsvillkoren. I syfte att nå samma mål bör medlemsstaterna överväga att införa rapporteringsskyldighet och förse personer som ansöker om internationellt skydd med materiella mottagningsvillkor som inbegriper bostad, mat och kläder endast in natura samt, när så

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd (omarbetning) (EUT L 180, 29.6.2013, s. 96).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 603/2013 av den 26 juni 2013 om inrättande av Eurodac för jämförelse av fingeravtryck för en effektiv tillämpning av förordning (EU) nr 604/2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat och för när medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter begär jämförelser med Eurodacuppgifter för brottsbekämpande ändamål, samt om ändring av förordning (EU) nr 1077/2011 om inrättande av en Europeisk byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (EUT L 180, 29.6.2013, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

krävs, säkerställa att sökande direkt förflyttas till omplaceringsmedlemsstaten. Likaså bör medlemsstaterna under den period då ansökan om internationellt skydd behandlas så som asyl- och Schengenregelverket anger utom av allvarliga humanitära skäl varken förse sökande med nationella resedokument eller ge dem andra incitament, t.ex. i form av finansiella medel, som kan underlätta deras irreguljära förflyttning till andra medlemsstater. I händelse av irreguljär förflyttning till andra medlemsstater bör det krävas att de sökande eller personer som beviljats internationellt skydd återvänder till omplaceringsmedlemsstaten, och att den medlemsstaten utan dröjsmål återtar dessa personer.

- (40) För att undvika sekundär förflyttning av personer som beviljats internationellt skydd bör medlemsstaterna också informera dessa personer om de villkor under vilka de lagligen får resa till och vistas i en annan medlemsstat och bör kunna införa rapporteringsskyldighet. Enligt direktiv 2008/115/EG bör medlemsstaterna kräva att en person som beviljats internationellt skydd och vistas irreguljärt på deras territorium omedelbart återvänder till omplaceringsmedlemsstaten. Om denna person vägrar att återvända frivilligt bör återvändandet till omplaceringsmedlemsstaten ske med tvång.
- (41) Vid påtvingat återvändande till omplaceringsmedlemsstaten får dessutom, om detta är möjligt enligt nationell lagstiftning, den medlemsstat som tvingat fram återvändandet besluta att utfärda ett nationellt förbud som förbjuder den person som är berättigad till internationellt skydd att åter resa in på den specifika medlemsstatens territorium.
- (42) Eftersom syftet med detta beslut är att åtgärda en nödsituation och att bistå Italien och Grekland med förstärkningen av deras asylsystem, bör det ge dem möjlighet att med hjälp av kommissionen nå bilaterala överenskommelser med Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz om omplacering av personer som omfattas av detta direktiv. Sådana överenskommelser bör också återspegla de viktigaste delarna i detta beslut, i synnerhet dem som gäller omplaceringsförfarandet och de sökandes rättigheter och skyldigheter samt dem som gäller förordning (EU) nr 604/2013.
- (43) Det särskilda stöd som tillhandahålls Italien och Grekland genom omplaceringssystemet bör kompletteras med ytterligare åtgärder, från det att tredjelandsmedborgare anländer till Italiens eller Greklands territorium tills dess att alla tillämpliga förfaranden har avslutats, som samordnas av Easo och andra berörda organ, såsom Frontex som samordnar återvändandet för tredjelandsmedborgare som inte har rätt att stanna kvar inom territoriet, i enlighet med direktiv 2008/115/EG.
- (44) Eftersom målen för detta beslut inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning och verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta beslut inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (45) Detta beslut respekterar de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- (46) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Förenade kungariket inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Förenade kungariket.
- (47) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Irland.
- (48) Om kommissionen, efter det att en medlemsstat som omfattas av protokoll nr 21 har lämnat en underrättelse enligt artikel 4 i det protokollet, i enlighet med artikel 331.1 i EUF-fördraget bekräftar att denna medlemsstat deltar i detta beslut, bör rådet fastställa antalet sökande som ska omplaceras till den medlemsstaten. Rådet bör också i enlighet med detta anpassa övriga medlemsstaters kvoter genom att proportionellt minska dessa.

- (49) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.
- (50) Med hänsyn till situationens brådskande natur bör detta beslut träda i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

1. Genom detta beslut införs provisoriska åtgärder på området internationellt skydd till förmån för Italien och Grekland, för att stödja dem så att de bättre kan hantera en nödsituation med en plötslig tillströmning av medborgare från tredjeländer till dessa medlemsstater.
2. Kommissionen ska fortlöpande granska situationen avseende tillströmning i stor skala av tredjelandsmedborgare i medlemsstaterna.

Kommissionen kommer när så är lämpligt att lägga fram förslag om ändring av detta beslut för att ta hänsyn till utvecklingen av situationen på plats och dess påverkan på omplaceringsmekanismen, samt växande påfrestningar i medlemsstaterna, särskilt i medlemsstater som ligger i frontlinjen.

Artikel 2

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

- a) *ansökan om internationellt skydd*: en ansökan om internationellt skydd enligt definitionen i artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU ⁽¹⁾.
- b) *sökande*: en tredjelandsmedborgare eller en statslös person som har lämnat in en ansökan om internationellt skydd som ännu inte blivit föremål för något slutgiltigt avgörande.
- c) *internationellt skydd*: flyktingstatus och status som subsidiärt skyddsbehövande enligt definitionerna i artikel 2 e respektive g i direktiv 2011/95/EU.
- d) *familjemedlemmar*: familjemedlemmar enligt definitionen i artikel 2 g i förordning (EU) nr 604/2013.
- e) *omplacering*: överföring av en sökande från den medlemsstats territorium som enligt de kriterier som fastställs i kapitel III i förordning (EU) nr 604/2013 är ansvarig för prövningen av vederbörandes ansökan om internationellt skydd till omplaceringsmedlemsstatens territorium.
- f) *omplaceringsmedlemsstat*: den medlemsstat som blir ansvarig för att pröva en sökandes ansökan om internationellt skydd enligt förordning (EU) nr 604/2013 sedan vederbörande blivit föremål för omplacering på den medlemsstatens territorium.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 337, 20.12.2011, s. 9).

*Artikel 3***Tillämpningsområde**

1. Omplacering enligt detta beslut ska ske uteslutande med avseende på sökande som lämnat in sin ansökan om internationellt skydd i Italien eller i Grekland och för vilka dessa stater annars hade varit ansvariga enligt de kriterier för fastställande av ansvarig medlemsstat som fastställs i kapitel III i förordning (EU) nr 604/2013.
2. Omplacering enligt detta beslut ska tillämpas endast med avseende på sökande av en nationalitet för vilken andelen beslut om beviljande av internationellt skydd i förhållande till de beslut som fattats i första instans angående ansökningar om internationellt skydd enligt kapitel III i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU ⁽¹⁾ enligt de senast tillgängliga uppdaterade kvartalsvisa unionsomfattande uppgifterna från Eurostat är 75 % eller högre. I fråga om statslösa personer ska hänsyn tas till det land där vederbörande tidigare hade sin hemvist. Kvartalsvisa uppdateringar ska tas i beaktande endast med avseende på sökande som inte redan har identifierats som sådana sökande som kan omplaceras i enlighet med artikel 5.3 i detta beslut.

*Artikel 4***Omplacering av 120 000 sökande bland medlemsstaterna**

1. 120 000 sökande ska omplaceras till de andra medlemsstaterna enligt följande:
  - a) 15 600 sökande ska omplaceras från Italien till övriga medlemsstaters territorium i enlighet med tabellen i bilaga I.
  - b) 50 400 sökande ska omplaceras från Grekland till övriga medlemsstaters territorium i enlighet med tabellen i bilaga II.
  - c) 54 000 sökande ska omplaceras till medlemsstaters territorium i proportion till de siffror som fastställs i bilagorna I och II, antingen i enlighet med punkt 2 i den här artikeln eller genom en ändring av detta beslut, enligt artikel 1.2 och punkt 3 i den här artikeln.
2. Från och med den 26 september 2016, ska 54 000 sökande, vilka avses i punkt 1 c, omplaceras från Italien och Grekland, i proportion enligt punkt 1 a och b till övriga medlemsstaters territorium proportionellt enligt de siffror som fastställs i bilagorna I och II. Kommissionen ska lägga fram ett förslag till rådet om de siffror som ska tilldelas i överensstämmelse med detta per medlemsstat.
3. Om kommissionen senast den 26 september 2016 finner att en anpassning av omplaceringsmekanismen är rimlig med tanke på situationen på plats eller på grund av att en medlemsstat står inför en nödsituation som kännetecknas av en plötslig tillströmning av tredjelandsmedborgare till följd av en kraftig förändring av migrationsströmmarna och med beaktande av synpunkter från den troliga stödmottagande medlemsstaten, får den, om så är lämpligt, lägga fram förslag till rådet enligt artikel 1.2.

Dessutom får en medlemsstat, med hänvisning till vederbörligen motiverade skäl, underrätta kommissionen och rådet om att de står inför en nödsituation. Kommissionen ska bedöma de skäl som anförts och, när så är lämpligt, lägga fram lämpliga förslag för rådet enligt artikel 1.2.

4. Om kommissionen, efter det att en medlemsstat som omfattas av protokoll nr 21 har gjort en anmälan enligt artikel 4 i det protokollet, i enlighet med artikel 331.1 i EUF-fördraget bekräftar att denna medlemsstat deltar i detta beslut, ska rådet på förslag från kommissionen fastställa antalet sökande som ska omplaceras till den berörda medlemsstaten. I samma genomförandebeslut ska rådet i enlighet med detta också anpassa övriga medlemsstaters kvoter genom att proportionellt minska dessa.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

5. En medlemsstat får i undantagsfall senast den 26 december 2015 anmäla till rådet och kommissionen att den tillfälligt är förhindrad att delta i omplaceringsprocessen av upp till 30 % av de sökande som hade tilldelats denna medlemsstat i enlighet med punkt 1, och ska då anföra vederbörligen motiverade skäl som är förenliga med unionens grundläggande värden enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen.

Kommissionen ska bedöma de skäl som anförts och lägga fram förslag till rådet om tillfälligt upphävande av omplaceringen av upp till 30 % av sökande som tilldelats den berörda medlemsstaten i enlighet med punkt 1. När det är berättigat får kommissionen föreslå en förlängning av tidsfristen för omplaceringen av den kvarvarande tilldelningen senast 12 månader efter det datum som avses i artikel 13.2.

6. Rådet ska besluta om de förslag som avses i punkt 5 inom en månad.

7. Vid tillämpningen av punkterna 2, 4 och 6 i den här artikeln, och av artikel 11.2, ska rådet, på förslag av kommissionen, anta ett genomförandebeslut.

Artikel 5

Omplaceringsförfarande

1. För att kunna bedriva det administrativa samarbete som krävs för att genomföra detta beslut ska varje medlemsstat utse en nationell kontaktpunkt, vars adress de ska meddela övriga medlemsstater och Easo. Medlemsstaterna ska tillsammans med Easo och andra relevanta organ vidta alla lämpliga åtgärder för att upprätta ett direkt samarbete och ett informationsutbyte mellan behöriga myndigheter, inbegripet om de anledningar som avses i punkt 7.

2. Medlemsstaterna ska med jämna mellanrum och minst var tredje månad ange hur många sökande som snabbt kan omplaceras på deras territorium och tillhandahålla alla andra relevanta uppgifter.

3. På grundval av dessa uppgifter ska Italien och Grekland med hjälp av Easo och i tillämpliga fall av de sambandsmän från medlemsstaterna som avses i punkt 8 identifiera de enskilda sökande som kan omplaceras i andra medlemsstater samt så snart som möjligt översända all relevant information till kontaktpunkterna i dessa medlemsstater. Företrädare ska ges utsatta sökande i den mening som avses i artiklarna 21 och 22 i direktiv 2013/33/EU.

4. När omplaceringsmedlemsstaten har gett sitt godkännande ska Italien och Grekland med det snaraste i samråd med Easo fatta beslut om omplacering av varje identifierad sökande till en specifik omplaceringsmedlemsstat och meddela den sökande detta i enlighet med artikel 6.4. Omplaceringsmedlemsstaten får besluta att inte godkänna omplacering av en sökande endast om det finns sådana rimliga skäl för detta som avses i punkt 7 i denna artikel.

5. Sökande som avkrävs fingeravtryck i enlighet med de skyldigheter som fastställs i artikel 9 i förordning (EU) nr 603/2013 får omplaceras endast om fingeravtryck tagits och översänts till Eurodacs centrala system i enlighet med den förordningen.

6. Överföringen av den sökande till omplaceringsmedlemsstatens territorium ska ske så snart som möjligt efter dagen då det beslut om överföring som avses i artikel 6.4 i detta beslut meddelas den berörda personen. Italien och Grekland ska sända omplaceringsmedlemsstaten datum och tidpunkt för överföringen samt alla andra relevanta uppgifter.

7. Medlemsstaterna bibehåller sin rätt att vägra omplacering av en sökande endast om det finns rimliga skäl att betrakta honom eller henne som ett hot mot deras nationella säkerhet eller allmänna ordning eller om det finns synnerliga skäl för att tillämpa bestämmelserna om undantag i artiklarna 12 och 17 i direktiv 2011/95/EU.

8. För genomförandet av samtliga aspekter av det omplaceringsförfarande som beskrivs i denna artikel får medlemsstaterna, efter att ha utbytt all relevant information, fatta beslut om att utse sambandsmän för Italien och Grekland.

9. Medlemsstaterna ska i enlighet med unionens regelverk genomföra sina skyldigheter fullt ut. Italien och Grekland ska sörja för identifiering, registrering och insamling av fingeravtryck för omplaceringsförfarandet. För att säkerställa att processen förblir effektiv och hanterbar ska mottagningen och de därmed sammanhängande åtgärderna organiseras så att människor tillfälligt kan tas emot i enlighet med unionens regelverk till dess att ett snabbt beslut har fattats om deras situation. Sökande som undandrar sig omplaceringsförfarandet ska undantas från omplacering.

10. Det omplaceringsförfarande som föreskrivs i denna artikel ska slutföras så snabbt som möjligt och senast två månader efter tidpunkten för underrättelsen från omplaceringsmedlemsstaten enligt punkt 2, om inte omplaceringsmedlemsstatens godkännande enligt punkt 4 sker mindre än två veckor innan tvåmånadersperioden löper ut. I sådana fall får tidsfristen för slutförandet av omplaceringsförfarandet förlängas med högst två veckor. Tidsfristen får dessutom förlängas med ytterligare fyra veckor, om så är lämpligt, om Italien eller Grekland kan anföra objektiva praktiska hinder för överföringen.

Om omplaceringsförfarandet inte slutförs inom dessa tidsfrister och om Italien och Grekland inte kommer överens med omplaceringsmedlemsstaten om en rimlig förlängning av tidsfristen, ska Italien och Grekland förbli ansvariga för att pröva ansökan om internationellt skydd enligt förordning (EU) nr 604/2013.

11. Efter sökandens omplacering ska omplaceringsmedlemsstaten ta sökandens fingeravtryck i enlighet med artikel 9 i förordning (EU) nr 603/2013 och överföra dem till Eurodacs centrala system och uppdatera uppgifterna i enlighet med artikel 10 och, i tillämpliga fall, artikel 18 i den förordningen.

Artikel 6

Rättigheter och skyldigheter för sökande av internationellt skydd som omfattas av detta beslut

1. Barnets bästa ska sättas i främsta rummet när medlemsstaterna genomför detta beslut.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att familjemedlemmar som omfattas av detta beslut omplaceras till en och samma medlemsstats territorium.
3. Före beslutet om omplacering av en sökande ska Italien och Grekland, på ett språk som den sökande förstår eller rimligen kan förväntas förstå, underrätta vederbörande om omplaceringsförfarandet enligt detta beslut.
4. Efter beslutet om omplacering av en sökande, och före den egentliga omplaceringen, ska Italien och Grekland skriftligen meddela vederbörande om omplaceringsbeslutet. I beslutet ska omplaceringsmedlemsstaten anges.
5. En sökande eller person under internationellt skydd som reser in på en annan medlemsstats territorium än omplaceringsmedlemsstatens, utan att uppfylla villkoren för vistelse i den andra medlemsstaten, ska vara skyldig att omgående återvända. Omplaceringsmedlemsstaten ska utan dröjsmål återta personen.

Artikel 7

Operativt stöd till Italien och Grekland

1. I syfte att bättre stödja Italien och Grekland för att de ska kunna hantera de exceptionella påfrestningarna på deras asyl- och migrationssystem, vilka beror på det nuvarande ökade migrationstrycket på deras yttre gränser, ska medlemsstaterna öka sitt operativa stöd i samarbete med Italien och Grekland på området internationellt skydd genom de berörda åtgärder som samordnas av Easo, Frontex och andra relevanta organ, särskilt genom att på lämpligt sätt tillhandahålla nationella experter i samband med följande stödåtgärder:
  - a) Kontroll av tredjelandsmedborgare som reser in i Italien och Grekland, inbegripet ett otvetydigt fastställande av deras identitet, insamling av fingeravtryck och registrering samt, i tillämpliga fall, registrering av deras ansökningar om internationellt skydd och, på begäran av Italien eller Grekland, inledande handläggning av dessa.

- b) Tillhandahållande av information och eventuellt nödvändigt särskilt stöd till sökande eller sökande som kan bli föremål för omplacering enligt detta beslut.
  - c) Förberedelse och organisering av insatser för återsändande av tredjelandsmedborgare som antingen inte ansökt om internationellt skydd eller vars rätt att stanna kvar på territoriet har upphört.
2. Utöver det stöd som ges inom ramen för punkt 1, och i syfte att underlätta genomförandet av alla steg i omplaceringsförfarandet, ska särskilt stöd i lämplig omfattning ges till Italien och Grekland genom de relevanta åtgärder som samordnas av Easo, Frontex och andra berörda organ.

Artikel 8

Kompletterande åtgärder som ska vidtas av Italien och Grekland

1. Italien och Grekland ska, mot bakgrund av de skyldigheter som anges i artikel 8.1 i beslut (EU) 2015/1523 och senast den 26 oktober 2015 meddela rådet och kommissionen en uppdaterad färdplan som tar hänsyn till behovet av att säkerställa ett korrekt genomförande av detta beslut.
2. Om detta beslut ändras till förmån för en annan medlemsstat i enlighet med artiklarna 1.2 och 4.3 ska denna medlemsstat, samma dag som rådets relevanta ändringsbeslut träder i kraft, lägga fram en färdplan för kommissionen och rådet som ska omfatta lämpliga åtgärder på området asyl, inledande mottagande och återsändande för att förstärka kapaciteten, kvaliteten och effektiviteten i sina system på dessa områden samt åtgärder för att säkerställa en korrekt tillämpning av detta beslut. Den medlemsstaten ska till fullo genomföra färdplanen.
3. Om Italien eller Grekland inte fullgör de skyldigheter som avses i punkt 1, får kommissionen, efter att ha gett den berörda medlemsstaten möjlighet att framföra sina åsikter, besluta att tillfälligt upphäva tillämpningen av detta beslut med avseende på den medlemsstaten under en period av högst tre månader. Kommissionen får en gång fatta beslut om att förlänga det tillfälliga upphävandet med ytterligare högst tre månader. Detta tillfälliga upphävande ska inte påverka överföringen av ansökningar som är under handläggning efter omplaceringsmedlemsstatens godkännande enligt artikel 5.4.

Artikel 9

Ytterligare nödsituationer

I händelse av en nödsituation med en plötslig tillströmning av tredjelandsmedborgare till en medlemsstat får rådet, på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet, besluta om provisoriska åtgärder till förmån för den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 78.3 i EUF-fördraget. Sådana åtgärder får, om så är lämpligt, innebära ett tillfälligt upphävande av den medlemsstatens deltagande i omplaceringen i enlighet med vad som föreskrivs i detta beslut samt eventuella kompensationsåtgärder för Italien och Grekland.

Artikel 10

Finansiellt stöd

1. För varje person som omplaceras i enlighet med detta beslut ska
  - a) omplaceringsmedlemsstaten erhålla ett schablonbelopp om 6 000 EUR,
  - b) Italien eller Grekland erhålla ett schablonbelopp om minst 500 EUR.
2. Detta finansiella stöd ska genomföras genom tillämpning av de förfaranden som föreskrivs i artikel 18 i förordning (EU) nr 516/2014. Genom undantag från de arrangemang för förfinansiering som fastställs i den förordningen ska medlemsstaterna under 2016 erhålla ett förfinansieringsbelopp motsvarande 50 % av det totala belopp som de ska tilldelas enligt detta beslut.

*Artikel 11***Samarbete med associerade stater**

1. Med stöd från kommissionen får bilaterala överenskommelser ingås mellan Italien och Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz, samt mellan Grekland och Island, Liechtenstein, Norge och Schweiz, om omplacering av sökande från Italiens och Greklands territorium till de sistnämnda staternas territorium. De centrala inslagen i detta beslut, särskilt i fråga om omplaceringsförfarandet och sökandes rättigheter och skyldigheter, ska vederbörligen beaktas i dessa överenskommelser.

2. Om sådana bilaterala överenskommelser ingås ska Italien eller Grekland underrätta rådet och kommissionen om antalet sökande som ska omplaceras till de associerade staterna. Rådet ska i enlighet med detta, på förslag från kommissionen, anpassa medlemsstaternas kvoter genom att proportionellt minska dessa.

*Artikel 12***Rapportering**

På grundval av informationen från medlemsstaterna och de berörda organen ska kommissionen varje halvår rapportera till rådet om genomförandet av detta beslut.

På grundval av information som lämnas av Italien och Grekland, ska kommissionen även rapportera till rådet varje halvår om genomförandet av de färdplaner som avses i artikel 8.

*Artikel 13***Ikraftträdande**

1. Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.
2. Det ska tillämpas till och med den 26 september 2017.
3. Det ska tillämpas på personer som reser in på italienskt och grekiskt territorium från och med den 25 september 2015 till och med den 26 september 2017, liksom på sökande som anlänt till dessa medlemsstaters territorium från och med den 24 mars 2015.

Utfärdat i Bryssel den 22 september 2015.

På rådets vägnar
J. ASSELBORN
Ordförande

BILAGA I

Tilldelningar från Italien

	Kvot per medlemsstat (15 600 omplacerade sökande)
Österrike	462
Belgien	579
Bulgarien	201
Kroatien	134
Cypern	35
Tjeckien	376
Estland	47
Finland	304
Frankrike	3 064
Tyskland	4 027
Ungern	306
Lettland	66
Litauen	98
Luxemburg	56
Malta	17
Nederländerna	922
Polen	1 201
Portugal	388
Rumänien	585
Slovakien	190
Slovenien	80
Spanien	1 896
Sverige	567

BILAGA II

Tilldelningar från Grekland

	Kvot per medlemsstat (50 400 omplacerade sökande)
Österrike	1 491
Belgien	1 869
Bulgarien	651
Kroatien	434
Cypern	112
Tjeckien	1 215
Estland	152
Finland	982
Frankrike	9 898
Tyskland	13 009
Ungern	988
Lettland	215
Litauen	318
Luxemburg	181
Malta	54
Nederländerna	2 978
Polen	3 881
Portugal	1 254
Rumänien	1 890
Slovakien	612
Slovenien	257
Spanien	6 127
Sverige	1 830